644/02

Den 2. maj 2002 blev i sag nr. 56.391:

xxxxx xxxxxxxx xxxxx
xxxxxxxxxx xx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

PMF-Pension,
forsikringsaktieselskab
Krumtappen 2
Postboks 824
2500 Valby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der er omfattet af en pensionsordning i PMF-Pension, klager over selskabets sagsbehandling.

I selskabets skrivelse af 20/8 2001 til nævnet hedder det bl.a.: "Betingelserne for at opnå dækning ved erhvervsevnetab fra pensionsordningen er, *at* erhvervsevnen er varigt nedsat med mindst 2/3 indenfor ethvert erhverv, og *at* forsikrede er fratrådt, samt at lønudbetalingen er ophørt. Det fremgår af pensionsregulativets § 6, jf. regulativ for præmiefritagelse og invalidepension §§ 1-2, samt gruppelivsaftalens § 3.A. For at opnå dækning ved erhvervsevnetab fra gruppelivsforsikringen, skulle der bl.a. foreligge et varigt og generelt erhvervsevnetab på mindst 2/3 inden den 01.08.1995, hvor gruppelivsforsikringen bortfaldt. Det fremgår af gruppelivsaftalen § 1, at dækningen opretholdes i 2 måneder fra det tidspunkt hvor forsikrede fratræder det pensionsgivende job. ***Kort sagsfremstilling:*** Forsikrede fratrådte den pensionsgivende stilling knyttet til ordningen hos PMF-Pension den 01.06.1995. Forsikrede fik tilkendt forhøjet almindelig førtidspension med virkning fra 01.12.1996. På baggrund af Højesterets dom af 22.12.1999, ændrer L. Kommune ved afgørelse af 04.10.2000 den tidligere afgørelse til mellemste førtidspension med tilbagevirkende kraft fra den 01.12.1996. Dækningen på gruppelivsfor-

sikringen bortfaldt den 01.08.1995, og retten til præmiefritagelse på den øvrige ordning bortfaldt den 01.06.1996. ... På denne baggrund har selskabet ved brev af 21.06.2001 truffet afgørelse om, at forsikrede ikke opfylder betingelserne for at opnå dækning fra pensionsordningen ved erhvervsevnetab. Endvidere har selskabet meddelt forsikrede, at hun ikke er berettiget til udbetaling fra gruppelivsforsikringen, idet dækningen på denne ordning bortfaldt 2 måneder efter tidspunktet for præmieophør, svarende til den 01. 08.1995 og retten til præmiefritagelse på den øvrige ordning bortfaldt den 01.06.1996. ***Selskabets stillingtagen til klagen, jf. vedtægter for Forsikringsankenævnet § 4, stk. 4.:*** I klageskema af 01.08.2001 har forsikrede klaget over, at selskabet ikke har fundet forsikrede berettiget til dækning ved erhvervsevnetab. Heroverfor gør selskabet gældende, at Ankenævnet for Forsikring må give selskabet medhold i, at forsikrede ikke opfylder betingelserne for dækning fra forsikringen før den 01.12.1996, hvor dækningen var bortfaldet. Af samme årsag bør ankenævnet ikke kritisere, at selskabet har givet afslag på udbetaling på det foreliggende grundlag. I den anledning skal selskabet gøre følgende anbringender gældende: • De relevante betingelser for at opnå dækning ved erhvervsevnetab følger af pensionsregulativets §§ 6 jf. regulativ for præmiefritagelse og invalidepension §§ 1-2, samt forsikringsbetingelserne § 3.A. Det fremgår heraf, at dækningen fra gruppelivsforsikringen bortfalder senest 2 måneder efter fratrædelsen, og at retten til præmiefritagelse ophører senest 1 år efter fratrædelsen. I denne sag betyder det, at forsikrede skal have dokumenteret et varigt erhvervsevnetab på mindst 2/3 indenfor ethvert erhverv inden den 01.08.1995 og den 01.06.1996 for, at være berettiget til henholdsvis summen fra gruppelivsforsikringen samt præmiefritagelse, idet disse dækninger herefter bortfalder. Det er over for selskabet oplyst, at forsikrede fratrådte det pensionsgivende job knyttet til PMF-Pension den 01.06.1995. • Det fremgår af sagens akter, at forsikrede lider af fibromyalgi. Forsikredes har haft bevægeapparatssymptomer siden slutningen af 1980 'erne, med kraftig forværring i starten af 1990 'erne. Forsikrede var delvis sygemeldt frem til fratrædelsen den 01.06.1995. Forsikrede fik herefter tilkendt forhøjet almindelig førtidspension med virkning fra 01.12.1996, hvilket blev ændret med tilbagevirkende kraft til mellemste førtidspension på grund af Højesterets dom af 22.12.1999. • Selskabet har ved afgørelsen lagt vægt på speciallægeerklæringen af 09.06.1995 fra reumatolog M.S., hvoraf det fremgår, at de kliniske fund er meget beskedne og at erhvervsevne ikke anses for nedsat i betydende grad. Derudover har selskabet lagt vægt på speciallægeerklæringen udfærdiget den 05.07.1996 af reu-

matolog P.M.B., hvoraf det fremgår at forsikredes generelle erhvervsevne anses for halveret og i erklæring af 15.05.2001 fra P.M.B., hvoraf det fremgår at forsikrede er blevet lidt dårligere siden 1996. • Derudover har selskabet lagt vægt på, at kommunen har tilkendt pension med virkning fra 01.12.1996. På denne baggrund finder selskabet ikke, at der forligger dokumentation for et varigt og generelt erhvervsevnetab på mindst 2/3 før 01.12.1996. Således foreligger der efter selskabets opfattelse ikke den fornødne dokumentation for at forsikredes erhvervsevne var nedsat med 2/3 indenfor 2 måneder efter fratrædelsen fra det pensionsgivende job, hvilket er en betingelse for udbetaling fra gruppelivsforsikringen. Det er endvidere selskabet opfattelse, at forsikredes erhvervsevne først må anses for varigt nedsat med mindst 2/3 fra den 01.12.1996, hvorfor forsikrede ikke er berettiget til dækning fra ordningen. ***På dette grundlag er det selskabets opfattelse, at forsikrede ikke opfylder betingelserne for at opnå ret til udbetaling af forsikringssummen fra gruppelivsforsikringen samt ret*** [***til***] ***præmiefritagelse. Klagen bør derfor ikke tages til følge.***"

I skrivelse af 28/8 2001 har klageren anført: "Jeg har modtaget jeres skrivelse angående min klage over PMF-Pension A/S. Og så ser jeg igen at M.S.'s lægeerklæring åbenbart har stor betydning for min sag og det er jeg ked af, for som jeg har sagt til forsikringen har M.S. aldrig undersøgt mig men ud fra samtale skrevet lægeerklæringen og som salut på vores samtale sagde han at han ikke ville indstille mig til pension for det kunne jeg ikke leve af, hvorefter jeg spurgte hvad han ville have jeg så skulle gøre når jeg ikke kunne bruge mine hænder. Hertil svarede han, at hvis fagforeningen ville sende mig i arbejde så kunne jeg bare sygemelde mig, og det var ikke en ide som jeg syntes om, så da PMF-Pension denne gang ville sende mig til M.S. bad jeg om en anden læge og det blev P.M.B. for han undersøger og prøver en af inden der bliver skrevet lægeerklæring. Jeg vedlægger helbredsattest fra egen læge som har fulgt mig under hele mit sygdomsforløb og som kender mig godt. Og efter hans erklæring og M.S.'s så er jeg blevet rask på rekordtid. Så jeg beder Dem om at læse denne og så tage stilling til sagen."

Selskabet har hertil bemærket, at samtlige sagens akter er indgået i en samlet vurdering af klagerens helbredstilstand.

Selskabet har indhentet sagsakterne fra kommunen. Klagerens praktiserende læge har således i generel helbredserklæring af 22/3 1995 bl.a. anført: "Af vores journalmateriale fremgår det, at pt. første gang i 1969 blev behandlet med steroidinjektioner for bilateral epicondylit. ... Fra oktober 1992 til nu har pt. på intet tidspunkt været uden smerter eller uden bevægeindskrænkning i skulderåg og overekstremiteter. Hver gang pt. har forsøgt at genoptage arbejdet eller har taget fat hjemme, er smerter og bevægeindskrænkning tiltaget til en grad så overekstremiteterne ikke kunne bruges. Aktuelt er pt. sygemeldt, udstyret med 2 håndledsskinner. I det huslige indskrænker aktiviteterne sig til undertiden at vande blomster, men al rotation i armene giver smerter og forværring. Kan ikke tørre støv af, ej heller på vandrette flader, slet ikke støvsuge, ikke bære tøj ind og ud af vaskemaskine etc. ... **5 Skøn over arbejdsevnen** ... Pt's lidelse med overarme er som anført startet i 1969. Fra 1992 har arbejdsevnen været nedsat. Den aktuelle tilstand er, så end ikke et lettere job som underviser – om et sådant findes – kan bestrides. Arbejdsevnen skønnes således i alle erhverv nedsat med mere end 2/3."

I speciallægeerklæring af 9/6 1995 fra M.S. hedder det bl.a.: "**Konklusion.** 50-årig kvinde, som igennem de sidste 3 år har haft betydelige gener fra begge skuldre og underarme. På et tidspunkt har der været klinisk indskrænket bevægelighed i skuldre, dette er nu svundet. Ligeledes klinisk været tendovaginitter, hvorfor patienten har modtaget instruktion i aflastning og efterfølgende øvelser. De kliniske fund nu er meget beskedne, og på foreliggende mener jeg ikke, at patientens erhvervsevne er nedsat i betydende grad, hun bør således kunne genoptage sit erhverv på ny og sygemelding kan ikke opretholdes."

Speciallægeerklæringen af 5/7 1996 fra P.B. har bl.a. følgende indhold.: "51-årig kvinde, som tidligere har været fysisk rask og anamnestisk universelt hypermobil. Bevægeapparatsproblemer siden slutningen af 80'erne i form af smerter i UE, umiddelbart tilskrevet B12-mangel. Fra 1992 tydelig accentuering med nu universelle smerter, som blev tilskrevet hypermobilitet samt tendinit og myogene forandringer. Igennem tiden særdeles grundigt undersøgt og forsøgt behandling, men uden nogen effekt. Man kan med sikkerhed konkludere at hun har fibromyalgi. Behandlingsmæssigt kan man ikke gøre noget særligt. En arbejdsprøvning mener jeg ikke er relevant, idet den kun vil kunne bekræfte hvad vi allerede ved, nemlig at hendes erhvervsevne er nedsat. I et fysisk

krævende erhverv, mener jeg at den er betragteligt nedsat og indenfor hendes erhverv som pædagogmedhjælper, mener jeg at erhvervsevnen varigt er nedsat med omkring 2/3 del. Derimod mener jeg at den generelle erhvervsevne ikke er reduceret i ligeså udpræget grad, men den er halveret."

Speciallæge P.B. undersøgte på ny klageren den 7/5 2001, og af hans erklæring fremgår bl.a.: "56-årig kvinde som anamnestisk tidligere er hypermobil. Bevægeapparatssymptomer siden 80'erne, udtalt accentueret i 1992 med spredte universelle smerter. Hun er særdeles grundigt undersøgt tidligere og konklusionen er ligesom nu fibromyalgi. Behandlingsmæssigt kan man ikke ændre tilstanden. Tilstanden er efter min vurdering uændret fra 1996, nok lidt dårligere, idet der er flere funktioner hun undgår. Hendes erhvervsevne som pædagogmedhælper er varigt nedsat med i hvert fald 2/3 del."

Nævnet udtaler:
Nævnet finder det ikke tilstrækkeligt sandsynliggjort af klageren, at hendes erhvervsevne var nedsat i dækningsberettigende grad før den 1/8 1995, henholdsvis den 1/6 1996.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard